

Geachte voorzitter, college en raadsleden,

Mijn naam is Diana Baden en één van onze vaste tradities: het vernoemen van onze kinderen naar de ouders van het geboren kind, woonwagenebewoners zijn heel traditiegetrouw. We hebben onze eigen taal het bargoens onze eigen hygiëne regels geen schoenen aan in de woonwagen en absoluut niet je handen wassen in de keuken waar het eten wordt bereid. Wij weten niet beter als dit leven, dit gaat van generatie op generatie zo door. Al mijn familieleden en andere woonwagenebewoners leven volgens deze tradities. En die kunnen we gewoonweg niet in een huis beleven...

Kijk eens naar onze geschiedenis.

Vanaf dag 1 worden de woonwagenebewoners gehinderd in hun manier van leven met als diepte punt de tweede wereldoorlog.

En ondanks dat wij niet geaccepteerd worden door de maatschappij, blijven wij woonwagenebewoners traditiegetrouw.

Vele andere mensen hadden allang gezegd als het allemaal zo moeizaam gaat dan gaan we wel in een huis wonen.

Maar wij niet, kijk mij ik ben pas 22 jaar oud maar mij krijgt niemand in een huis.

Ik woon nu op de standplaats van ouders, maar ook ik heb een eigen standplaats nodig voor mij en mijn kinderen.

Het is moeilijk onder woorden te brengen hoe belangrijk het woonwagenleven is en het leven in familieverband.

Gelukkig is het onze landelijke belangenvertegenwoordigers wel gelukt.

In 2013 heeft de Nederlandse overheid een flinke tik op de vingers gehad vanuit Europa om beter voor de leefomstandigheden voor woonwagenebewoners te zorgen.

In 2014 is onze woonwagencultuur immaterieel cultureel erfgoed geworden.

In 2014 was ook de eerste uitspraak van het College voor de Rechten van de Mens in het voordeel van de woonwagenebewoners in de gemeente Oss.

In 2017 kwam het rapport van de Nationale Ombudsman 'Woonwagenebewoner zoekt standplaats'; ook in het voordeel van de woonwagenebewoners.

Nederland heeft heel erg gestigmatiseerd en gediscrimineerd ten nadele van de woonwagenebewoners. Er was zelfs sprake van een landelijk uitsterfbeleid.

Dit alles heeft geleid tot het beleidskader 'Gemeentelijk woonwagen- en standplaatsenbeleid' van BZK, dat in 2018 is uitgekomen.

Geachte voorzitter college en raadsleden bent u het met mij eens dat het nu tijd is om de woonwagenebewoners te accepteren hoe ze zijn en wilt u voor mij en mijn familieleden standplaatsen aanleggen.

Met vriendelijk groet,

Diana Baden.